

energigt, som jeg overhovedet kunde, til Orde for at formaas Finansudvalget til at stille Forslag, inden Rigsdagssamlingen sluttedes, om saadanne Foranstaltninger til Forebyggelse af lignende Katastrofer i Fremtiden, som dog i det Mindste kunde bevise Fisserne paa Svalands Vestkyst, at Folketingets Medlemmer ikke vare de eneste Menneſter her i Landet, der ikke havde Medfølelse med dem. Jeg stillede en saa energigt Opfordring, som det var mig muligt, til dette Finansudvalg, hvoraf det ærede Medlem for Ringløbing Amts 2den Valgkreds var Medlem. Jeg gentog min Opfordring, da den ikke syntes at have kunnet virke tilstrækkelig paa den daværende Ordfører, to Dage efter, den 19de. Det vil findes til det ærede Medlems Tjeneste henholdsvis Sp. 1936—37 og 2074—78 i Folketingets Forhandlinger for 1893—94. Jeg maa derfor — jeg vilde gerne bruge et Udtryk, der passede; men jeg skal undlade det — anmode det ærede Medlem om ikke at rette Bebrejdelser af den Art mod mig, dertil har det ærede Medlem virkelig ikke Ret; det er de Herrer Medlemmer af Finansudvalget, han snarere skulde rette Bebrejdelser til, deriblandt selvfølgelig til sig selv, for, at de ikke have taget Anmodningen til Følge. Jeg gjorde den saa eftertrykkeligt, som jeg paa nogen Maade kunde, ikke at tale om, det maa jeg tilføje, at jeg gentagne Gange har været inde paa det samme, gentagne Gange — naturligvis — talte for døde Dren, idet der den Dag i Dag intet andet er gjort og udrettet end det, som jeg ogsaa anerkender og har anerkendt længe, før jeg hørte det ærede Medlem slutte sig til mig i det Punkt, det, at man har sendt et godt og sødhygtigt Fartøj under Kommando af en dygtig, ihærdig og energigt Mand op til Hjælp for Fisserne. Det er en Foranstaltning, jeg paastønner og altid vil paastønne, og som kan hjælpe, det har allerede vist sig, at det har kunnet afværge Ulykker, naar det kniber haardest for Fisserne. Det ærede Medlem var dernæst inde paa en Smødegaaelse af mine Udtalelser ved Finanslovens 1ste Behandling i Mar med Hensyn til Besejlingsforholdene i Thyborøntanalen." Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, men blot gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at de to Faktorer, han nævnte, nemlig de Fartøjers Dybgaaende, der havde passeret Barren, og de Vejrforhold, hvorunder de havde passeret den, nemlig med indtil 10 Fods Dybgaaende og med paalands Ruling, vel ere rigtige, det ved jeg godt; men den tredjedde Faktor nævnedes det ærede Medlem ikke, og det var Vanddybden paa Barren, naar Fartøjer i Ruling gif derover. Jeg

maa der gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at Forholdet ret hyppig er det, at samtidigt med, at Vinden drejer, og man faar Paalandskuling fra Vest, stiger Vandet som Følge af Vindtrykket langs Vesterhavets Kyst, og der kommer derved en større Vanddybde paa Barren end til daglig Brug. Det, jeg har sagt, er, at naar Vanddybden i det givne Øjeblik kun er 11 Fod, og der blæser en Ruling fra Vest, kunne Fartøjer, der ere laſtede til 10 Fod, og hvor der altsaa kun er 1 Fod Vand under Kølen, ikke komme helsefærdige over Barren. Det vil enhver søkynndig Mand give mig Ret i. Det ærede Medlem var i Gaar glad over de 6 à 700 Fartøjer, der havde passeret Thyborøntanalen i 1896; men jeg kan der citere den samme Mand, som det ærede Medlem citerede i Gaar, nemlig Kaptejn Mortensen paa Dampskibet „Bestkyst". Han gør nemlig op, at de ca. 700 Skibe (655) kun havde en samlet Drægtighed af ca. 23,000 Tons (22,710). Det er gennemsnitlig ca. 30 Tons til hvert Fartøj, og det er altsaa nogle smaa Fyre de fleste af dem. Man maa saa heller ikke glemme, hvad det koster at have bragt de ca. 700 Skibe i et Mar gennem Thyborøntanal. Der er for det første Reuten af de henved ca. 6 Millioner, der ere anvendte for at muliggøre en Besejling af Kanalen, saaledes som det ærede Medlem selv erkender, nemlig til Høfderne. Der er dernæst andre 200,000, der aarlig anvendes til Vedligeholdelse af Høfder, Uddybning med videre i samme Thyborøntanal, det giver 400,000 Kr., og det er altsaa saadant noget som 600 Kr. for hver af de 700 Fartøjer, der er bragt gennem Kanalen. Det er Statens Udgifter til hver af disse 30 Tons Skibe, som passere Kanalen (Bojejen: Det er 3 Tons). Jeg beder om Forladelse, det er 30 Tons, det ærede Medlem maa ikke forstyrre mig, uden han har Ret. Det er i alt ca. 23,000 Tons, og det bliver altsaa 30 Tons i Gennemsnit pr. Fartøj. Jeg er enig i det ærede Medlems Glæde over, at Kanalen med disse enorme Udgifter dog kommer til nogen Nytte, selv om det er forholdsvis lidt; men jeg kan dog ikke inse, at det Udbytte, som man har af disse 6 Millioner egentlig er noget at være glad over. Det ærede Medlem vilde ogsaa gerne i Gaar bebrejde mig, at jeg ikke som han var villig til at gøre noget for Sikringen af den nordre Limfjordsstange i Lighed med den søndre. Det ærede Medlem skulde ikke gøre den Slags Ting. Det ærede Medlem ved godt, at jeg her Gang efter Gang har paataalt det utilbørlige i at lade den nordre Limfjordsstange ligge hen for Gud og kolbt Vand, medens man samtidig